

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2018. évi április hó 6. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A harmadfokú bíróság a sikkasztás büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 3.Bf.24/2017/7. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás

A másodfokon eljáró Pécsi Törvényszék 3.Bf.24/2017/7. számú ítélete ellen - jogi képviselője útján - a pótmagánvádló jelentett be fellebbezést a vádlott felmentése miatt, büntetőjogi felelősségének a megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

A nyilvános ülésen a pótmagánvádló jogi képviselője a jogorvoslati kérelmét változatlan formában fenntartotta, míg a vádlott védője elsődlegesen az eljárás megszüntetését, másodlagosan a másodfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A harmadfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott másodfokú határozatot - az 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 387.§ (1) bekezdése alapján - az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül, abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első-, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A Be.387.§ (2) bekezdésében írtak szerint azonban nem volt tárgya a felülbírálatnak a másodfokú bíróság határozatának az a része, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének eljárást megszüntető rendelkezését helybenhagyta.

A felülbírálat során a harmadfokú bíróság - figyelemmel a Be.388.§ (2) bekezdésére - a megállapított tényállást az iratok tartalma alapján mindössze annyiban pontosította, hogy a ... és ... Ügyvédi Irodában lebonyolított egyeztetésre helyesen a 2013. évi március hó 28. napján került sor (*nyomozati iratok 105. oldal*).

Az ekként helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az teljeskörűen felderített, illetve hiánytalan, valamint mentes az iratellenes megállapításoktól vagy a téves ténybeli következtetésektől is.

Sajátossága volt az eljárásnak, hogy a másodfokú bíróság - bizonyítás felvétele nélkül - az elsőfokú bíróság büntetőjogi felelősséget megállapító rendelkezését megváltoztatta és felmentő rendelkezést hozott. Mindezt úgy, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított és megalapozatlannak talált tényállást számos ponton kiegészítette, illetve - egyes részek mellőzésével - helyesbítette, melynek eredményeként a múltbeli történéseket végső soron eltérő módon rekonstruálta.

Ez nem ütközött eljárásjogi tilalomba.

A Be.352.§ (1) bekezdés b) pontja értelmében ugyanis a másodfokú bíróság - megalapozatlanság esetén - az iratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének (részbeni felmentésének) vagy az eljárás megszüntetésének (részbeni megszüntetésének) van helye. Ilyen esetekben pedig még az a - Be.352.§ (3) bekezdése szerinti - kötöttség sem érvényesül, hogy a másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti eltérően a bizonyítékokat, melyekre bizonyítást vett fel.

Éppen ez történt a jelen ügyben is, miután a másodfokú bíróság az általa észlelt megalapozatlanságot úgy küszöbölte ki, hogy a vádlottat - eltérő tényállás megállapításával - felmentette. Ugyanakkor e döntés tartalmi megalapozottságával, az eltérő tényálláshoz vezető érvek részletes indokolásával sem maradt adós.

A büntetőjogi felelősség elbírálásakor központi jelentősége annak volt, hogy a vádlott ai ingatlan megvásárlásakor a pótmagánvádló hozzájárulása alapján járt-e el, avagy éppen ellenkezőleg, az történt, hogy a rábízott pénzösszeget jogosulatlanul használta fel eltérő célokra. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság helytállóan ismerte fel az összegyűjtött bizonyítékok ellentmondásos tartalmát, illetve azt aényt, hogy a szóban forgó kérdésben észlelt ellentéteket sem feloldani, sem további bizonyítás felvételt megnyugtatóan tisztázni nem lehetett.

A releváns múltbeli történések felderíthetetlenségéhez döntő mértékben hozzájárult a pótmagánvádló korábbi nyilatkozata és perbeli magatartása is. Leghangsúlyosabban az a körülmény, hogy a dr. **ügyvéd1** jelenlétében készült, 2013. március 28-ai feljegyzést azzal a tartalommal írta alá, hogy a pénzének értékpapírokba, majd felszámolási eljárásból vásárolt ingatlanba történő befektetéséhez hozzájárult. Mindez pedig félreérthetetlenül arra utalt, hogy a hosszú távú portfóliókezelés céljából átadott pénzének más jellegű felhasználása a pótmagánvádló tudtával és beleegyezésével is történhetett.

Különösen igaz ez a következtetés a szembesítés során jegyzőkönyvbe foglaltak ismeretében, ott ugyanis a pótmagánvádló az ingatlanvásárlásról szóló tájékoztatást a kamatfizetéshez kötötte. Lényegében tehát a 2008. augusztus 25-ei szerződést követő első negyedéves hozam esedékessé válásához, ha pontosan nem is rögzíthető dátumhoz, de mindenképpen olyan időponthoz, mely ai ingatlan megvételét még megelőzte.

E bizonyítékok - az egyébként is ellentmondásos, illetve szűkösen rendelkezésre álló adatok között - nem tették lehetővé a büntetőjogi főkérdések kétséget kizáró módon történő megválaszolását. Ezért a másodfokú bíróság eljárása minden szempontból törvényes volt.

Helyesbítésre is csak nyilvánvaló elírási hiba folytán került sor, miután a másodfokú bíróság az ügyben nagy fontossággal bíró egyeztetés időpontját - határozatának 7. oldal 3. és 5. bekezdéseiben - tévesen tüntette fel.

Az irányadó tényállásból a másodfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségének a hiányára.

Az eljárás megszüntetése azonban szóba sem kerülhetett. Mindenekelőtt azért nem, mert a pótmagánvádló által benyújtott vádindítvány megfelelt a törvényes váddal szemben - a Be.2.§ (2) bekezdésében - megfogalmazott követelményeknek, miután pontosan körülírta az eljárás alapjául szolgáló büntető törvénybe ütköző cselekményt.

Ezen túlmenően pedig - ahogyan arra a másodfokú bíróság helytállóan rámutatott - jelentősége volt annak is, hogy a vád tárgyává tett cselekmény befejezettsége, a befektetési célból átvett pénz jogtalan eltulajdonítása ai ingatlan vételárának a 2009. június 16-ai kifizetéséhez kötődött. Ehhez képest a feljelentés öt éven belül megtörtént, így a bűncselekmény bizonyosan nem évült el.

Ez okból helytállóan járt el a másodfokú bíróság, amikor a vádlottat az 1978. évi IV. törvény 317.§ (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntettének a vádja alól - a Be.6.§ (3) bekezdése b) pontjának I. fordulata alapján - felmentette.

Következésképpen az ezt sérelmező fellebbezés nem volt megalapozott.

Mindezekre tekintettel a harmadfokú bíróság - a Be.397.§-a értelmében - a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Be.344.§ (4) bekezdésében írtak szerint, ha a vádat pótmagánvádló képviselte, és a bíróság a vádlottat felmenti, vagy vele szemben az eljárást megszünteti, a pótmagánvádló a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül - külön jogszabályban meghatározott mértékben - megtéríti a vádlott meghatalmazott védőjének azon díját és költségét, amely a pótmagánvádló fellépése után keletkezett. Erről a harmadfokú bíróság az eljárás résztvevőit tájékoztatta.

Pécs, 2018. április 6.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 3.Bf.24/2017/7. számú ítélete - a Pécsi Ítéletábrla Bhar.II.61/2017/8. számú végzése folytán - a 2018. évi április hó 6. napján jogerőre emelkedett.

. Krémer László s.k.
a tanács elnöke

tisztviselő